

LAURA VASILIU, LA ANIVERSARE

Pentru cititorii revistei „Limba română”, Laura Vasiliu este, alături de Valeria Guțu Romalo și de Grigore Brâncuș, unul dintre cei mai vechi (din 1971) membri ai Comitetului de redacție care a condus revista noastră. Spre deosebire de ceilalți doi, ea a fost în două rânduri (1979–1993 și 1999–2004) și secretarul acestui comitet. Altfel spus, a fost sufletul revistei timp de două decenii. În 2004 mi-a cerut să accept ca funcția de secretar de redacție să fie preluată de altcineva, care să nu fie încărcat în ani, ea rămânând în continuare un membru al comitetului.

Ne cunoaștem de la intrarea mea în facultate (1951), când ea se numea Laura Stoica. Participam împreună la ședințele Cercului studentesc de lingvistică, atunci creat, al cărui președinte era regretatul Emanuel Vasiliu, devenit soțul ei. Îmi amintesc de coafura ei cu un mic breton, pe care bănuiesc că o avea și ca elevă!

Ceea ce m-a impresionat la ea întotdeauna a fost tinerețea și pasiunea cu care s-a implicat în realizarea diferitelor proiecte științifice ale Institutului, din domeniul gramaticii (*Gramatica limbii române* – 1954 și 1963, *Enciclopedia limbii române* – 1996), al formării cuvintelor (*Sufixe verbale în limba română*, teza sa de doctorat, este o lucrare de referință, publicată în 1989) și a cultivării limbii (*Dicționarul ortografic, ortoepic și de punctuație* – 1960, *Dicționarul ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române* – 1982). O colaborare prețioasă a avut, în ultimii ani, la *Dicționarul etimologic al limbii române* și la tratatul *Formarea cuvintelor în limba română – Sufixe nonverbale*.

¡*Enhorabuena!* adică „Să fie într-un ceas bun!” este felicitarea adresată de frații noștri spanioli în astfel de situații. Urarea lor am putea să o echivalăm și cu „La mulți ani!” sau cu „Mulțam!” (în graiul meu ardelenesc). Adică, îți mulțumim pentru tot ceea ce faci!

Marius Sala